

PRENUMERATA:

miesięcznie we Lwowie 13-00 K, z dostawą do domu 15-00 K, z przesyłką w Polsce 15-00 K. (Mk. 8-50), w innych państwach K 17-50. Za zmianę adresu dopłaca się 60 h.

Cena pojedynczego numeru na całym obszarze Polski

60 hal.
(30 fen.)

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godz. 6 rano, w poniedziałek o godz. 11 rano

CENY OGŁOSZEŃ:

Ogłoszenia za 1 wiersz nonp. lub jego miejsce K 1. Paski na str. tekst. o 100% drożej. „Nadesłane” i „Nekrologia” za wiersz nonp. 8 k. — „Komunikaty” i wiad. pryw. po kronice za wiersz nonp. 5 k. Drobne ogł. po 30 h. od wyrazu zwykłym drukiem a po 60 hal. tłustym drukiem. Dla poszukujących pracy zwykłym drukiem po 20 h., tłustym po 40 h. Ogłoszenia na niedzielę i święta o 50%, drożej.

Redakcja przy ulicy Ossolińskich 1. 15. Administracja przy ulicy Chorążczyzny 1. 26. — Redaktor przyjmuje wyłącznie między godziną 12—1. Biura Administracji otwarte codziennie od godziny 6-ej rano do godziny 8-ej wieczór. — Adres dla telegramów: „Kurjer”, Lwów. — Rękopisów nie zwraca się. — Telef. redakcyjny 462. W Warszawie prenumeratę przyjmują i pojedyncze egzemplarze sprzedają: Biuro dzienników „Promień”, ul. Widok 19, oraz Admin. „Gazety Lud.”, ul. Świętokrzyska 17.

Nakładem Spółki wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Jan Dąbski.

Od Wydawnictwa.

Od 1. listopada b. r. prenumerata „Kurjera Lwowskiego” wynosić będzie miesięcznie:

We Lwowie bez odnoszenia 13 koron
We Lwowie z odnoszeniem do domu . . . 15 koron
W Polsce z przesyłką pocztową 15 koron
W innych państwach 17-50 kor.

Numer oddzielny „Kurjera Lwowskiego” na całym obszarze Polski 60 groszy.

Silna akcja patroli wywiadowczych.

Warszawa. (PAT.) Komunikat z 28. paźdz.: Front litewsko-białoruski: Wzdłuż Dźwiny na odcinku na zachód od Dryssy silny ogień piechoty. Na całym froncie silna akcja naszych i nieprzyjacielskich patroli wywiadowczych. Front wołyński: Spokój. **Haller.**

Polska pożyczka zagraniczna.

Warszawa. (PAT.) Minister skarbu dr. Bieliński udzielił przedstawicielom prasy wyjaśnień w sprawie polskiej pożyczki zagranicznej. Z informacji tych wynika, że została zawarta umowa na zaciągnięcie pożyczki w sumie 250 milionów dolarów na 6 proc. z terminem dwudziestoletnim przy zapłacie 5 proc. na koszt. Ze sumy tej pokryte będą wszelkie koszty, związane z przeprowadzeniem tej pożyczki, mianowicie: agilacji, reklamy, kosztów druków bonów itd. Druk bonów odbędzie się pod nadzorem komisarza rządu polskiego dra Adamskiego (dyrektora banku ze Lwowa). Pożyczka została zawarta z całkowitem zachowaniem prestiżu i suwerenności państwa polskiego, bez jakiegokolwiek gwarancji specjalnej, fantu lub egzekucji. Warunki tak korzystne udało się uzyskać dlatego, że podstawą tej pożyczki mają być kapi-

tały wychodźców polskich w Stanach Zjednoczonych. Kombinacja oparta jest na tem, że polscy emigranci, którzy ulokowali miliard dolarów swoich oszczędności w amerykańskich pożyczkach wojennych, pragną obecnie wymienić te pożyczki na pożyczkę polską, licząc sto za sto. Te pożyczki stoją niemal al pari. Obligacji pożyczki amerykańskiej w ręku rządu polskiego będą użyte częściowo na spłatę dotychczasowych naszych zobowiązań finansowych, pozostała zaś część będzie dla skarbu polskiego tym zapasem złota, który umożliwi światu kupieckiemu otrzymanie dewiz i podwyższenie kursu naszej waluty.

Grupa finansistów amerykańskich, którzy zajmą się organizacją pożyczki podejmuje się wogóle reprezentacji interesów skarbu polskiego na gruncie amerykańskim.

Prasa w mundurze.

W prasie polskiej zaszedł ważny wypadek, który dotąd uszedł baczniejszej uwadze. Jeżeli kto przegląda stale prasę polską, to uderzyć go musiał następujący fakt: W planach „provincialnych”, o kierunku prawicowym, a ściślej mówiąc narodowo-demokratycznym, od pewnego czasu pojawiają się równocześnie te same artykuły, i tak: w „Iskrze” gosnowickiej, „Kurjerze płockim”, „Głosie lubelskim”, „Straży polskiej” iódzkiej, „Słowie Polskim”, a czasem i w „Kurjerze poznańskim” i „Dzienniku wileńskim” ukazują się równocześnie artykuły pp. Zamorskiego, Mariana Seydy, szefa sztabu Dmowskiego, Wasiutyńskiego, „Listy z Zachodu” I. B. i W. Pisma provincialne zapowiedziały tę zmianę jednakowo brzmiącym komunikatem o „pozyskaniu wybitnych sił”, „podniesieniu poziomu ponad miarę provincialną”, a w ślad za tem poszły zwiększone od czasu do czasu numery i ulepszenia techniczne. Pisma o kierunku prawicowym, ale związane tradycją z śp. N. K. N., pozostały poza obrębem tej kooperacji („Ziemia Lubelska”, „Kurjer Powszechny” kaliski, „Dziennik narodowy” piotrkowski).

Nie ulega wątpliwości, że mamy tu do czynienia z zakrojonym na szeroką skalę planem strategicznym moralno-materiałnym, który po przez zjednoczenie prasy ma podbić opinie. Pomysł jest bardzo sprytny. Kilkunastu luzakom o uzbrojeniu dostarczonem przez lokalnych kierowników opinii daje się mundur jednakowy, dostarcza periodycznie strawy duchowej, wyrabianej w warszawskim biurze centralnym ze stemplem paryskim. Z kilkunastu dzienników małych tworzy się jeden wielki; jedyny szczepek odrębności to tytuł, prenumeratorki i wypadki lokalne, pozostawione pieczy miejscowych publicystów. Kooperacja finansowa jest również rzeczą bardzo prawdopodobną.

Prawica mimo klęsk dotychczasowych jest uparta i konsekwentną w działaniu. Należy jej przyznać, że umie brać się do rzeczy. Zdaje sobie doskonale sprawę ze znaczenia prasy. Zaczyna pracę polityczną na nowo „od podstaw”, od urabiania opinii. Provincialny prenumeratorki czytający „swoje” pismo, ani się nie domyśla, w czyje ręce oddano pieczę o jego poglądy i wychowanie polityczne. Za miejscowym redaktorem-figurantem kryją się zgola inne osoby. Dokonywa się pomysły w wielkim stylu zamach na opinię publiczną.

Na ten nowy a jak już potężny prawicowy trust dzienników stronnictwa ludowe muszą zwrócić uwagę. W ślad za swoimi przeciwnikami muszą sobie zdać z tego sprawę, że w walce politycznej prasa jest najsilniejszym, najbardziej skutecznym orężem.

Z pobytu Naczelnika państwa w Poznaniu i Gnieźnie.

Poznań. (PAT.) Uroczystość poniedziałkowa miała charakter na wskroś wojskowy. Po otwarciu Muzeum wojskowego o godz. 11 min. 45 odbyła się przed zamkiem rewia załogi poznańskiej. Naczelnik państwa w otoczeniu żony i oficerów stanął też obok zamku, naprzeciw ustawiły się orkiestry piechoty i 3. pułku ułanów. Na czele defilujących wojsk szedł generał Dowbór-Muśnicki. Przed naczelnikiem przedefilowały kolejno oddziały piechoty, karabinów maszynowych, saperów, artylerja lekka i ciężka, pułk ułanów gnieźnieńskich, dwa szwadrony 3. pułku ułanów. W czasie rewii przelatywał samolot nad zamkiem. Po rewii naczelnik państwa osobiście mianował wychowanków szkoły oficerskiej w Poznaniu oficerami wojsk polskich, przy czym wygłosił krótkie okolicznościowe przemówienie. Następnie naczelnik wśród entuzjazmu zgromadzonej publiczności powrócił na zamek. Wkrótce potem udał się na śniadanie, wydane na jego cześć w dowództwie okręgu generalnego.

WYJAZD PIŁSUDSKIEGO DO WARSZAWY.

Poznań. (PAT.) Przyjęcie, jakie ludność zgromadziła w poniedziałek Naczelnikowi państwa w Gnieźnie, było nadzwyczaj serdeczne. Po powro-

cie do Poznania odbył się na zamku obiad, wydany przez Naczelnika państwa w dawnej sali tronowej. Pod koniec obiadu Naczelnik podziękował za zgotowane mu w stolicy Wielkopolski przyjęcie. Minister Seyda przemówił do Naczelnika w rozmiej więcej słowa: „Wspaniałe dni dobiegają końca, szczęśliwi czujemy się, że mogliśmy przywitać Naczelnika państwa w grodzie Wielkopolskim. Sposób przyjęcia Naczelnego Wodza i Naczelnika państwa świadczył, że cenimy w nim także obywatela, który w toż pozyskał nasze serca. Dni przebyte razem stanowią będą nowy łącznik między Wielkopolską a Naczelnikiem państwa. Miałeś Panie Naczelniku — mówił minister — widzieć nas przy pracy cywilnej i wojskowej i oświadczając nam naszą dążność do całkowitego zespolenia się”. Minister zakończył wyrażeniem życzenia, aby Wielkopolska i Prusy zachodnie, a po plebiscytcie Śląsk i Mazowsze jak najsilniej złączyły się z resztą ziemi polskich. Zegnając powiedział minister: „Mówimy do widzenia”. Naczelnik państwa o godzinie 10 minut 30 wyjechał do Warszawy.

Warszawa. (PAT.) Naczelnik państwa wczoraj o godz. 8.30 przybył z Poznania do Warszawy.

Z frontów rosyjskich.

Wiedeń. (PAT.) BK. z Berlina. „Vossische Ztg.” zamieszcza za dziennikiem „Pryzew” następujące sprawozdanie z frontów z d. 27. bm.: Front gen. Judenicza: Przedsięwzięcie przeciw Petersburgowi nie dało spodziewanego rezultatu z po-

wodu braku potrzebnego poparcia. Nieprzyjaciel przeszedł do kontrofensywy przeciw Kronstadtowi, gdzie wywieszono białą chorągiew. Obecnie powiewa na twierdzy znów chorągiew czerwona i Kronstadt stanowi stale groźbę naszych lewych

Banków. Musieliśmy opróżnić Ligowo, Pulkowo, Carskie Sioło, Korpino, Pawłowski i Pasno. Estonicy opróżnili Psków. Front gen. Denikina: Na lewym skrzydle w kierunku do Mohylewa dotarliśmy do Braclawie. W centrum podjęli bolszewicy atak na Bachmar. Na linii Dymitr—Kromy—Orel—Mżejsk atakują przeważającą siły nieprzyjacielskie. Front gen. Kozłowa. Idziemy na całej linii do kontrataku. Pod Tobolskiem trwają walki dalej. Pod Kurganiem zostali bolszewicy odrzucony na lewy brzeg Tobołu.

SYTUACJA W PETERSBURGU.

Wjedeni. (PAT.) BK. z Moskwy. Sprawozdanie o sytuacji w Petersburgu z d. 27. paźd.: Trze-

† Wilhelm Feldman.

Im intensywniejszem było czyjeś życie, im bardziej żywym był człowiek, tem głębsze wrażenie czyni jego śmierć, tem uporczywsze wywołuje ona refleksje. Oto w chorze głosów ludzkich umiłka jeden silnie brzmiący i słuchowi wydaje się, że na chwilę zalega cisza. Tego wrażenia doznało się na wiadomość o śmierci, przeciwnika Feldmana, Stanisława Brzozowskiego, tego samego uczucia doznaje się dziś nad świeżą mogiłą Feldmana.

Czytamy we wspomnieniach pośmiertnych, że Feldman przeżył lat zaledwie 51 i szczupłą wydał się nam ta ilość lat w stosunku do wielkości spuścizny literackiej, do ogromu włożonej w nią pracy. Tak dawno już się słyszało o tym człowieku pełnym zawsze młodości, obejmującym działalnością swą tak rozległe pole, że każda bardziej czynna jednostka musiała się z nim zetknąć. W takich warunkach śmierć nie przestaje nigdy być bolesną niespodzianką, a wspomnienie pośmiertne niedostatecznie oddaje indywidualność i wartość zmarłego.

Feldman jako twórca powieści, dramatów, jako krytyk literacki, czyniacy wybiegi w dziedzinę filozofii i nauk społecznych, jako publicysta i prelegent, działalnością swoją objął pole bardzo rozległe. Z ogromnem zainteresowaniem i wrażliwością wzduniał w siebie objawy życia bieżącego, a bystre oko i umysł lotny i sprawny pozwalały mu szybko systematyzować i klasyfikować wypadki, przeprowadzać analogie i porównania, kreślić wrażenia i sylwety. Ta żywością uczucia i umysłu tłumaczy się aktualność całej twórczości Feldmana i rozgłos, który zdobył.

Feldman opracowywał problemy, tematy najbardziej współczesne, aktualne, tkwiące w atmosferze chwili. A że pojmował i pracował szybko

ci dzień ofenzywy wojsk czerwonych zakończył się zdobyciem sześciu miejscowości o 20 wiorst na południowy wschód od Krasnego Sioła, które znajduje się od 25. bm. wieczorem w naszych rękach. Wzięliśmy kilkaset jeńców, wiele armat, 20 karabinów maszynowych i znaczny materiał wojenny. Atak wojsk białych stracił znacznie na sile. Pochód wojsk czerwonych idzie ciągle naprzód. Według dokładnych wiadomości wczorajszych zostało w okręgu Orta podczas krótkiego obsadzenia przez wojska Denikina zabitych przez te wojska około 5.000 żydów.

i bardzo wydawnie, tedy pod tym względem nie mogli mu dorównać ludzie o wiedzy i zainteresowaniach bardziej specjalnych, dążący do ostatecznego (w ich mniemaniu) ujęcia danego tematu. Stąd wielkie znaczenie Feldmana jako sprawozdawcy z rozległych dziedzin faktów, lecz nie sprawozdawcy-widza, ale współaktora.

Nie należał on w życiu duchowem do typu samotników, wywalczających uznanie dla własnej treści wewnętrznej. Feldman przyłączał się do obozu, w którym podbiła go młodość, rozmach, nowość. Był wiernym, utalentowanym, pełnym zapału bojownikiem Młodej Polski i w niemającym stopniu przyczynił się do jej literackiego zwycięstwa. Współpracował gorliwie w ruchu niepodległościowym, w „Krytyce” szerzył zasady filozofii Bergsona. Z wybuchem wojny wszedł w związek z obozem aktywistycznym, był przedstawicielem polskim w Berlinie. Będąc człowiekiem — że się tak wyrazimy — społecznym, nie był człowiekiem sjonrowym. Wystarczała mu praca, szerzenie wyznawanych poglądów. Praca jego nawskróś czysta i uczciwa, nie służyła nigdy innym, poza nią leżącym celom.

Wielkie jego dzieło o współczesnem piśmiennictwie polskiem pozostanie długo czas w pamięci jako najlepsze dotąd źródło informacji o tym kierunku. Dzieła o słomietwach w Galicji, o dziejach polskiej myśli politycznej spełniają analogiczne zadanie na innym terenie. Najściślej z nazwiskiem Feldmana związana jest jego „Krytyka”, zrazu miesięcznik, potem dwutygodnik — pismo żywe i ruchliwe, bardzo rozpowszechnione, w którego redagowanie włożył ogromnie dużo pracy i staranności. Cały szereg nazwisk najwybitniejszych pojawiających się na łamach tego pisma. Ze szczególnem zamiłowaniem wyszukiwał i pozyskiwał Feldman młodych. — Do „Kurjera Lw.” pisywał Feldman często — zwłaszcza przed wojną. Nie-

dawno drukowaliśmy jego wspomnienie pośmiertne o Matuszewskim. Wobec ruchu ludowego zajmował zawsze stanowisko przyjazne i życzliwe.

Pracą swoją czystą, niezmordowaną i pełną poświęcenia, w którą włożył swój duży talent, rozmach i całe życie, zasłużył sobie na trwałą, pełną załę i wdzięczności pamięć. W. J.

Co mówią inni?

DAWNIER GUBERNJA — DZIŚ PAŃSTWO.

„Nasz Kraj” wileński podaje obraz politycznych stosunków w Estonii. Mały ten kraj, pomimo 700 lat niewoli, energicznie zabrał się do swej odbudowy. Nawskróś demokratyczny łatwo zwalczy u siebie wystąpienia bolszewickie. Pomimo nienawiści do baronów niemieckich, nigdy nie nadużył względem nich swej władzy, chociaż oni wezwali Niemców, którzy okupowali ten kraj od początków 1914 r. do czasów rewolucji niem. Dzięki pomocy Finlandji i ententy zażegnano klęskę głodową Sejm estonjski stoi na tem stanowisku, że granic swych bronić będzie, ale celów zaborczych nie ma.

Mały, zaledwie milionowy naród zwrócił na siebie uwagę ententy swem bohaterstwem i dziś już nawiązano z nim oficjalne stosunki. Bezpieczeństwo jego wciąż zagrożone przez Niemców i bolszewików, zależy od stosunków z najbliższymi potężnymi sojusznikiem, z Polską.

O REFORMĘ AGRARNĄ NA LITWIE.

Potrzebę szybkiej reformy agrarnej na Litwie omawia „Nasz Kraj”. Sprawa ta jest więcej niż gdzie paląca. Obecne stosunki rolne są tu w stanie oplakany. Litwa, kraj rolniczy, nie jest w możności wyżywić swoich mieszkańców (73 proc. ludności stanowi ludność wiejska). Przyczyną tego jest niernormalny stosunek wielkiej (54 proc.) do małej (46 proc.) własności. Uprawa ziemi jest na bardzo niskim stopniu, to też wydajność jej uziornole mała (6 kwintalów z hektara, gdy w zaborze pruskim 15,6). „Nasz Kraj” opowiada się za projektem członka komisji finansowej w Kownie, p. Kadera, który jako normy małej własności przyjmie 10—15 do 25, dla wielkiej 300—450 do 750 dziesięcin, naturalnie zależnie od gęstości gruntu.

LITWINI O UNIWERSYTECIE WILENSKIM.

„Neprıklaus Lietuva” zbiera głosy opinii publicznej w sprawie udziału Litwinów w otwarciu uniwersytetu wileńskiego. Zastrzega się, jakoby miało jakie znaczenie polityczne. Jedynie Litewskie Tow. Naukowe wysłało delegatów na o-

Problem polskiego dramatu.

(Dokończenie).

Widzimy inne jeszcze próby, np.: oddanie dramaty czności jednego wielkiego uczucia lub jednej niezwykłej chwili przez szereg scen żadną akcją z sobą niezwiązanych, połączonych tylko przez myśl poety. — To „Legion” — „Noc Listopadowa”. Niepodobna tu naszkicować jakiejś akcji, która tak łatwo znajdziemy w każdym ze szekspirowskich dramatów, nie mówiąc już o starożytnych.

Wyspiański gdzieindziej mistrz w rozkładzie i napięciu akcji, mistrz, który grozę potrafi wywołać równa, a może jeszcze okropniejszą od tragików greckich w „Kłówie”, „Sedziach”, czy „Melanryze”, tutaj pisze luźnych scen dwanaście i wstrząsa niemi.

To nowe próby. To złączenie poezji z muzyką i malarstwem, szukanie nie ciągłości akcji, a ciągłości nastroju, podnoszenie uczucia przez różnorodne sceny pozornie nie łączące się z sobą, a związane przez wolę jego i twórczą myśl, co przez całość przebija — to są drogi, które Wyspiański idzie do polskiego dramatu.

Wśród tych prób typowa jeszcze jedna. Wyspiański odtworzyć chce dramatycznie sceny malarzkie. To, co żyje na płótnie, czy w kamieniu, ma mieć życie realne, ma ożyć i mówić. To Akropolis. Te wszystkie nowe, twórcze wysiłki mają ledwo źródło: powrót do pierwowzoru. Człowiek

pierwotny, najbardziej twórczy, nie naśladowczy jeszcze sztuki rozwiniętej — wszystko to, co w nim żyje w głębi, uzmysławia obrazami, słowem czy wreszcie melodią. Fantazja pierwotna wszystko, co człowiek przeżywa, odtwarza w obrazach — potem człowiek pod wpływem cywilizacji zatracza to bogactwo twórcze, myśli więcej abstrakcyjnie, a mniej obrazami, staje się coraz więcej ścisły, coraz mniej twórczy. Jednostki wybitne nie dają się jednak pochłoniąć cywilizacji, mają w sobie zawsze coś z tego dawnego człowieka i stąd prostota ich. Wyspiański ma prostotę tworzenia przy całej głębi nowożytnego człowieka. Stwarza, co się zdaje tak pierwotnem, tak dziecięcym niemal, a co jest zarazem nowe, bo to prostota nie pierwotnego człowieka, ale prostota szczytów — grecka.

Wyspiański stanął w środku drogi, odszedł w trakcie szukania. Jeszcze drogi jego były różne, jeszcze z żadnej nie widział końca, jeszcze wszystkie przedzierały się przez ciemność. Tworzył światła rozpraszające się w ciemności, które nie ziały się z sobą. Tak tworzyć potrafił tylko on sam i nikt inny. Ani tej strony wewnętrznej, tych pytań z Polską związanych nie zdołał rozwiązać, jak rozwiązywali je wieszczowie, ani strony formalnej i pewnie dlatego jej także. Bo strona formalna jest już dokonaniem, gdy twórca odpowiedział sobie na pytania. Wyspiański na zadane pytanie nie odpowiedział, tylko je genialnie postawił. Nowej formie zaznaczył silne, potężne ślady, tedy musi iść każdy następca, na tych podwalinach budować. Są to podwaliny silnie napiętnowane tem, co chciał Mickiewicz widzieć w przysz-

łym polskim dramacie. Jest łączność światów: widzialnego i niewidzialnego, który Mickiewicz nazywał nadzmysłowym, a który tu objawia się jako świat przeszłości, powrót duchów dawniej żyjących polskich czy obcych, szczególnie greckich. Przewija się przez tę twórczość jedna wielka wiara w łączność wszystkiego, co miało kiedyś być w myśli, co istniało kiedyś życiem duchowem. Są pełne liryzmu i mają nieraz ten ton starych, bohaterkich opowiadań, ten ton pełen prostoty i siły. To są cechy oryginalne, wybitnie polskie, może słowiańskie (Mickiewicz od całej słowiańszczyzny tego dramatu oczekiwał), ale brak formy jednolitej, którąby można przyjąć jako formę polskiego dramatu, raczej którąby się jako taka sama narzucała jak narzucał się dramat grecki czy Szekspirowski, Ibsenowski, wreszcie Wyspiański tworzył dramaty nowe i wiadomie, mówił o tem niewiele, ale zupełnie jasno, dość przypomnieć „Wyzwolenie”: „tworzą teatr nowy”. Tworzył dramaty nowe pod względem duchowym i formalnym, ale oparty o te pierwiastki, które widzimy w całej wielkiej twórczości polskiej: łączność z życiem narodu, szukanie rozwiązania najistotniejszych pytań narodowych przez sztukę, dążenie do podniesienia człowieka i łączenie sprawy narodowej z ogólnoludzką — pod względem formy zaś silny pierwiastek ludowy, przewaga liryzmu, brak troski o opanowanie widać przez niższe środki, dążenie do szczytów trudniejszymi drogami.

Widzimy dziś jako nowość w teatrze lwowskim „Sutkowski”, próbe jedną w ostatnich na tej samej drodze do twórczości nowej. To, co ten

twarcie uniw. Inne instytucje z przyslanego sobie zaproszenia nie skorzystały.

Ks. J. Tumaś, który w auli Śniadeckich zebrał za swą mowę (po posku) oklaski, ubolewa nad polonizacją (?) akademii, ale co lepszego dadzą inne obce wyższe zakłady? Wiedzę nabędzie się wszędzie; kto ma silnie wpojone ideały narodowe, nie straci ich w dotknięciu z innymi. Ks. T. poleca bojkot, jako niepraktyczny i niepolityczny. Będzie na to dość czasu, gdyby młodzież litewska była w jakikolwiek sposób prześladowana, na co się nie zanosi. Cieszy się więc z przyrzeczonych katedr języka i literatury litewskiej.

DEKLARACJA RZĄDU LITEWSKIEGO.

„Głos Litwy“, wileński organ rządu litewskiego, podaje deklarację prezesa ministrów litewskich, Galwanowskiego. Po gabiniecie koalicyjnym, który zespolił siły w celu obrony kraju, trzeba było pomyśleć o stworzeniu silnego organizmu państwowego. Sytuację międzynarodową uważa za zupełnie pewną. Litwa będzie samodzielnym państwem. W Paryżu oddzielono ją od Polski, w stosunku do Rosji nie można tego było zrobić ze względu na zamęt w Rosji. Następnie ubolewa, że pomimo to, na granicy demarkacyjnej między Polską a Litwą bywają starcia. Polakom, mieszkającym na terytorjum Litwy zapewnia zupełną swobodę. Jako Polacy nie będą nigdy prześladowani, ale rząd musi się zastrzedz, że wszelkie zamachy na jego władzę będzie surowo karał. W deklaracji tej parę zdań skonięskowała cenzura wileńska.

RZĄD W RZĄDZIE.

„Przegląd Wieczorny“ stwierdza, że celem ministerstwa b. zaboru pruskiego ma być zlanie się Poznańskiego z resztą ziem Polski. Nie określono jednak bliżej jego organizacji i zakresu działania. Tymczasem minister powołał podsekretarzy stanu, odpowiedzialnych tylko przed nim i obecnie zamiast ministra dzielnicowego, mamy jakby gabinet dzielnicy. Niedopuszczalnym jest, że podsekretarzem stanu przy ministrze Władysławie Seydzie jest jego bratanek, dr. Zygmunt Seyda.

ZIEMIĄNI PRZECIW SEJMOWI.

„Znicz“ stanisławowski pisze: Sejm konstytucyjny polski uchwałił rany ustawowe reformy agrarnej. Zjazd ziemian zajął wobec ustawy, uchwalonej przez Sejm suwerenny — stanowisko opozycyjne! Ta sama warstwa społeczna, która wobec rządów zaborczych z uniżonością zadziwiająca rezygnowała z wszelkich postulatów narodowych, ta sama warstwa społeczna zajęła wobec polskiego suwerena stanowisko tak bardzo niełojalne!

dramat tak wyróżnia od utartych, a co wywołuje zarzuty różnych krytyków, to właśnie te cechy nowe. Idą one w kierunku Mickiewiczowskim. Przeważa pierwiastek liryczny, autor mało dba o akcję, o zewnętrzne zawikłania, wszystko odbywa się w duszy. I znów cecha wybitna naszych wiešzczów: w dramacie chodzi o problem narodowy. Horny swojej także szuka Żeromski — szuka jej też w prostocie. Mamy sceny, odbywające się w różnych dalekich nieraz miejscach, niezłączone obmyślaną akcją — a tylko prawdą psychologiczną i myślą jedną, skierowaną ku problemowi narodowemu. To znów prostota nowych dróg, a nie brak umiejętności chodzenia starymi, co jest przecież znacznie łatwiejsze. Problem jeszcze nieskończony. Jeszcze zapewne wiele przejdzie prób, nim się skryształizuje, nim będziemy mogli narzucić go światu, jako dramat polski. Muszą się stworzyć lepsze warunki dla niego. Musi się przedewszystkiem obudzić wśród publiczności pragnienie widzenia go — pragnienie stwarza okoliczności sprzyjające. Do dziś stan był okropny. Za dowód, że nie tylko publiczność winna temu była, ale i teatr jest masowe słuchanie „Sulkowskiego“ i ten fakt, że grany jest dopiero po raz pierwszy we Lwowie i w jednym teatrze w Warszawie, chociaż farsy i różne głupstwa wystawiano w tylu teatrach polskich. Musi się obudzić w szerszych masach pragnienie wielkiej sztuki, aby żądały innych dla niej warunków — dziś musi się tę publiczność wychowywać, aby miała pragnienia wyższe i większą wolę, któraby wpływała na czynnik międzynarodowy.

Dr. Stefania Tatarówna.

Czy może niełojalność ta powodowana jest tem, że Państwo ojczyście zażądało pewnej ofiary od warstwy majątkowo najlepiej uposażonej? Zaborczym mocarstwom ofiary tej nie odmówiono na pewne.

Autor artykułu wskazuje na to, że większa własność agituje wśród chłopów, wyzyskując trwające przez długie miesiące odcięcie od Polski i wzywa P. S. L. by rozpoczęło akcję w tamtych stronach.

PRASA LWOWSKA O MOWIE POS. WITOSA.

„Gazeta Lwowska“ i „Gazeta Wieczorna“ poświęcają długie artykuły niedzielnemu zjazdowi P. S. L., a zwłaszcza mowie pos. Witosa, o której wyrażają się z wielkim uznaniem, jako o mowie ponad-klasowej, państwowej. Zjazd ma wielkie znaczenie, gdyż dowodzi, że lud dąży do uzyskania należnych mu wpływów i w tej polaci kraju, a obronę jej bierze na swoje barki.

Różne wiadomości.

LUDNOŚĆ MIŃSZCZYNY DOMAGA SIĘ PRZYŁĄCZENIA DO POLSKI.

Warszawa. (PAT.) Z ziemi Mińskiej nadszedł tu do Sejmu cały szereg podań ludności miejscowej, domagającej się przyłączenia do Polski. Tak: z powiatu Słuckiego nadesłano 11 podań, zaopatrzonych w 4808 podpisów, z powiatu Baranowickiego 9 podań z 4086 podpisów, z powiatu Nowogrodzkiego 2 podania z 2300 podpisami.

KRAMARZ WYPRACOWUJE KONSTITUCJĘ DLA ROSJI.

Praga. (PAT.) Cz. B. P. z Konstantynopola: Wczoraj przybył tu generał Mangin, pełnomocnik armii Kołczaka Maklakow i dr. Kramarz. W związku z tem doniesieniem pozostaje doniesienie praskiego czeskiego „Słowa“, wedle którego Kramarz wspólnie z Maklakowem wypracował w Paryżu konstytucję dla przyszłego państwa rosyjskiego. Rosja po likwidacji bolszewizmu ma się stać republiką z prezydentem, wybieranym przez obie izby. Ma to być w przyszłości republika burżuazyjna.

KUHN CHCIAŁ SPRZEDAĆ KORONĘ ŚW. SZCZEPANA.

Wiedeń. (PAT.) B. K. z Budapesztu. Przyaresztowano tam niejakiego Aleksandra Battnika, który w czasie rządów bolszewickich na Węgrzech agitował we Wiedniu za proklamowaniem dyktatury rad. Battnik przy przesłuchaniu złożył sensacyjne zeznania, że w swoim czasie chciał go Bela Kuhn, jako obywatela amerykańskiego wysłać do Ameryki, aby tam spieniężył na złote dolary koronę św. Szczepana i insygnia królewskie.

PRZESŁUCHANIE BETHMANNA-HOLLWEGA, HINDENBURGA I LUDENDORFFA.

Wiedeń. (PAT.) BK. z Berlina. „Berl. Tagbl.“ podaje, że podczas przesłuchania Bethmanna-Hollwega przez komisję śledczą zgromadzenia narodowego, będzie także obecny Hindenburg. Ludendorff dowiedziałwszy się o tym zamiarze Hindenburga, postanowił także przybyć na piątkowe posiedzenie komisji.

ŻĄDANIE WYDANIA WILHELMA.

Berlin. (PAT.) „Berl. Tageblatt“ donosi, że wedle doniesień z Londynu, Bonar Law, odpowiadając w izbie gmin na zapytanie w sprawie wydania b. cesarza Wilhelma oświadczył, że po wymianie dokumentów raryfakcyjnych, będzie stosowane do Holandji żądanie wydania Wilhelma. Jeżeliby Holandia odmówiła wydania, b. cesarz niemiecki będzie skazany in contumaciam. Wątpliwym jednak jest, czy opinia publiczna zadowolony takim wyrokiem.

MNOŻĄ SIĘ WINOJĄCY WOJNY.

Wersal. (PAT.) Agencja Fournier podaje, że ententa ma podnieść oskarżenie przeciw b. następcy tronu bawarskiego Ruprechtowi z tego tytułu, że on pierwszy w oddziałach swoich zaprowadził walkę gazami trującymi.

NIEMCY POMAGAJĄ BOLSZEWIKOM.

Wilno. (PAT.) W piątek 17. bm. wylądował w Kowlu aeroplan niemiecki skutkiem zepsucia się motoru. Znajdowało się w nim 8 ludzi, dwu Rosjan, 2 Niemców, 2 Turków i 2 niestwierdzonej narodowości. Samolot był maszyną najnowszej nieznaną dotąd konstrukcji i był zaopatrzony w wygodną kabinę. Ściany były podwójne z blachy aluminiowej, a między nimi była przestrzeń pusta, względnie nie można było stwierdzić, czy i czem była napełniona. Zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że podróżni jechali do Moskwy, celem zawarcia z rządem sowieckim umowy o odstąpieniu sowieckiej Rosji znacznej ilości niemieckich aeroplanów, co nowym byłoby dowodem utrzymania przez Niemcy stosunków z rządem sowieckim.

BERMONT ZAMIERZA ROZPUŚCIĆ SWOJE SIŁY.

Wiedeń. (PAT.) BK. z Londynu: Wedle ostatnich wiadomości z Rygi, przedsięwzięcie Bermonta można uważać za zupełnie nieudaną awanturę. Przedsięwzięcie to miało o tyle widoki, o ile by mu się udało wziąć Rygę. Ponieważ to się nie powiodło w pierwszym ataku, można przyjąć, że Bermont chciałby się teraz wycofać z całej tej sprawy. Wedle doniesień prywatnych z Rewala, Bermont ma szukać kontaktu z misją ewangeliczną w Rewalu, a to celem rozpuszczenia swoich sił.

MANDAT ALZACKI ZAPROPONOWALI P. CLEMENCEAU.

Wiedeń. (PAT.) BK. z Paryża: Zjednoczone stronnictwa radykalne i radykalni socjaliści, którzy zebrał się wczoraj w Strasburgu, zaproponowali jednomyślnie p. Clemenceau, aby przyjął mandat alzacki z okręgu dolnego Renu, który to mandat w roku 1871 piastował Gambetta.

ZMIANA STOSUNKÓW POLITYCZNYCH WE WŁOSZECH.

Waszyngton. (PAT.) Rzymski korespondent pisma „Brooklyn Eagle“ pisząc o sytuacji we Włoszech, podaje, że we Włoszech nastąpi zupełna zmiana stosunków politycznych. Do nowego parlamentu wejdzie zaledwie 1/3 część dotychczasowych posłów, około 120 posłów nie będzie wcale kandydować. Sądzą, że przy nowych wyborach nie przejdzie ani Tittoni, ani Orlando, ani Sonnino.

POJEDNANIE MIĘDZY PAPIESTWEM A KRÓLESTWEM WŁOSKIEM.

Wiedeń. (PAT.) BK. z Eazyli. Król włoski przyjął wczoraj kardynała Macchi'ego, arcybiskupa Pizy na jednogodzinnej audjencji, której przypisują wielkie znaczenie i uważają za uzupełnienie rokowań między kurją rzymską a Nitim, dzięki którym ma być przygotowane pojednanie między papieżem a królestwem.

WILSON REKONWALESCENTEM.

Sztokholm. (PAT.) „Dajly Maj“ donosi z Waszyngtonu, że prezydent Stanów Zjednoczonych Wilson jest już w pełnej rekonwalescencji.

WĘGIEL DLA RUMUNJI.

Wiedeń. (PAT.) BK. z Hagi. Holenderskie biuro prasowe donosi z Paryża: Belgia obowiązała się dostarczyć Rumunji 50.000 ton węgla miesięcznie w zamian za zboże.

Warszawa. (PAT.) Wydział prasowy ministerstwa spraw zagr. donosi: Według ustawy z 24. lipca br. l. 471, marki ochronne zarejestrowane w Izbach handlowych i przemysłowych republiki czesko-słowackiej mają być zgłoszone w odpowiednich Izbach do ponownej rejestracji najpóźniej do 11. listopada br. W razie przeciwnym zostaną z rejestrów wykreślone.

Warszawa. (PAT.) Radio z Paryża. Z Berna szwajcarskiego donoszą, że rada związkowa postanowiła wznowić międzynarodową komunikację telefoniczną, o którą dopominały się państwa sąsiadujące ze Szwajcarią. Komunikacja ta wejdzie w życie już za 8 dni.

Wiedeń. (PAT.) B. K. z Brukseli. Z dniem 3. listopada br. zaprowadzony zostanie na belgijskich kolejach państwowych 8-godzinny dzień pracy.

„APOLLO“
Chorążczyzna 7.

Tajne życie cara Mikołaja II.

ujęte we wspaniałym 6 aktowym dramacie p. t.: **Car Mikołaj**, wyświetlane będzie tylko jeszcze krótki czas. 791

Wiedeń. (PAT.) Kursa austr. Centrali dewiz z 26. bm.: Amsterdam 3900 (3900). Berlin 375 (376). Zurych 1870 (1872). Chrystiania 2390 (2392). Kopenhaga 2255 (2257). Sztokholm 2520 (2522). marki w banknotach 374 (375.5). lei 395 (397). iewy

275 (—), banknoty szwajcarskie 18.71 (18.73), banknoty francuskie 11.50 (—), liry 960 (—), noly angielskie 400 (—), dolary 99.5 (—), ruble carskie 285 (—).

Z obrad sejmowych.

Warszawa. (PAT.) Na wtorkowym posiedzeniu Sejmu p. Apasz referował zmianę art. 6 ustawy o rzeczonych świadczeniach wojennych. Celem tej zmiany jest przedłużenie postępowania rekwizycyjnego, aby zaopatrzyć należycie armię przed zimą, nie dotykając lichwości mniej zamożnej. Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Punkt drugi porządku dziennego, dotyczący ustawy o powołaniu prawników do czynnej służby wojskowej usunięto z porządku dziennego.

W sprawie punktu trzeciego o zmianie paragrafu 9 ordynacji wyborczej do Sejmu (placę posłów i urzędników sejmowych) oświadcza marszałek, że konwent senjorów utrzymał, aby do regulaminu sejmowego wstawiono ustęp, iż oprócz dyet posłowie pobierają w czasie sesji sejmowej nadzwyczajny dodatek drożyzniowy w wysokości 600 marek miesięcznie począwszy od 1 listopada br. Oprócz tego konwent senjorów proponuje upoważnić marszałka Sejmu do zorganizowania kontroli posłów na posiedzeniach plenarnych i komisyjnych. Sejm zgodził się na oba te wnioski.

Marszałek zawiadamia, że odtąd przy wejściu do sali wyłożona będzie lista, na której każdy poseł będzie się musiał zapisać.

Sprawę ratyfikacji układu z Francją, tyczącą emigracji robotników polskich, odroczone na żądanie komisji. Znajdzie się ona na porządku dziennym czwartkowego posiedzenia Sejmu.

Przystąpiono do obrad nad sprawą **ochrony pracy i robót publicznych** na podstawie wniosku posła Barlickiego i tow. w sprawie robót publicznych i pomocy dla bezrobotnych. Referent Waszkiewicz oświadczył, że złączone komisje postanowiły ożywić gospodarkę narodową i na tej drodze znaleźć zatrudnienie dla bezrobotnych, przyczem położono nacisk na to, aby bezrobotnym, którzy nie znajdują pracy, umożliwiono przetrzymanie zimy. Przed wojną było zatrudnionych w przemyśle w Kongresówce 400.000 robotników, obecnie zaledwie 20 proc. tej liczby ma zatrudnienie przy właściwych warsztatach pracy. Nie można liczyć na to, aby w ciągu zimy dało się zatrudnić wielką ilość bezrobotnych, a całkowite uruchomienie warsztatów pracy jest kwestją lat. Dotychczasowym usiłowaniami dostarczenia pracy brakowało planu i jednolitości i umiejętności wyzyskania krajowych źródeł pracy. Walka z bezrobociem musi być połączona z gospodarczą akcją kraju. Komisje wniosła, by powołano do życia międzyministerjalny komitet gospodarczy, któryby podjął akcję gospodarczą odbudowy kraju. Ponadto powinna być powołana rada gospodarcza jako organ doradczy

przy owym komitecie. W skład jej powinni wejść przedstawiciele Sejmu, związku pracodawców i związku zawodowego robotniczego.

Celem ożywienia produkcji przemysłowej w kraju należy zaradzić brakowi węgla, powiększyć tabor kolejowy, uruchomić fabrykę wagonów itd. Ponieważ jednak przy pomyślniejszej koniunkturze nawet nie da się od razu uruchomić całego przemysłu, przeto sprawa robót publicznych ma pierwszorzędne znaczenie w walce z bezrobociem. Roboty publiczne muszą być rozszerzone i prowadzone celowo. W dalszym ciągu omawiał mowca skutki emigracji i oświadczył, że komisje stanęły na stanowisku, aby Sejm wezwał rząd do uregulowania kwestji emigracji i zapewnić emigrantom drogę umów państwowych dogodniejszą warunków pracy. Ponadto komisje wniosła, aby rozszerzyć na zimę akcję zapomogową dla bezrobotnych. Po referacie p. Waszkiewicza Sejm uchwalił wszystkie rezolucje zaproponowane przez połączoną komisję.

Poseł Grzędzielski referował sprawozdanie komisji aprowizacyjnej i stwierdził, że większość komisji w kwestji zbożowej stoi na stanowisku wolnego handlu. Jedynie wolny handel ożywi spekulację i inicjatywę prywatną i da życia gospodarstwu odpowiedni rozmiar. Mowca wydepnie przeciw zasadzie sekwestru, bardzo utrudnionej z powodu braku ukwalifikowanych sił administracyjnych. Większość komisji odrzucają sekwestr, gdyż się na pokrycie koniecznego zapotrzebowania kontyngentem. Komisja przedkłada szereg rezolucji, z których jedna wzywa rząd, aby jak najprędzej wprowadził z zagranicy brakujące środki żywności, a druga do wydania zarządzeń, zaostrzających przepisy przeciw przemyślaniu za granic i tajnemu gorzelnictwu. Na propozycję marszałka dyskusję odroczone.

Po odesłaniu do komisji kilku wniosków nagłych rozpoczęto dyskusję nad nagłością wniosku p. Zamorskiego w sprawie niezasadzonego przytrzymania w więzieniu osób aresztowanych w sprawie zamachu stanu w lipcu br. Chodzi tu o aferę porucznika Skrudlika. Gdy się okazało, że nie można skonstruować spisku, którego nie było, policja wyszukała jakieś zaniedbanie w służbie porucznika i zamiast go oddać władzom wojskowym, przytrzymuje go w więzieniu. Po przemówieniu posła Kiernika, który przemawiał przeciw nagłości, nagłość odrzucono.

Następne posiedzenie we czwartek o godz. 4 popołudniu. Na porządku dziennym prócz innych będzie także sprawozdanie prezydenta ministrów Paderewskiego o sprawach zagranicznych.

W obronie Galicji wschodniej.

Rezolucje nauczycielstwa pow. Brodzkiego.

(Korespondencja „Kurjera Lwów.“)

Walne zgromadzenie nauczycielstwa szkół powszechnych powiatu brodzkiego 19. bm. po dokładnym omówieniu spraw zawodowych, w obecności dwóch delegatów Polskiego Tow. pedagog. ze Lwowa uchwaliło następujące rezolucje:

1) Polskie nauczycielstwo m. Brodów i powiatu zgrupowane w pol. Tow. ped. zebrane 19. bm., stwierdzając odwieczne prawo Polski do Ziemi Czerwieńskiej protestuje uroczyście przeciw wszelkim zakusom wrogów jawnych i ukrytych narodu polskiego, zmierzających do oderwania tej rdzennie polskiej ziemi od pnia macierzystego, żąda wcielenia ziemi tych w całości bez zastrzeżeń do Polski i oświadcza stanowczo, że w jej obronie stanie karnie i łącznie w szeregach walczących, gdy tego zażąda potrzeba. „Tak nam imponuje Bóg!“

2) Z okazji zmiany dokonanej w ostatnich czasach na stanowisku kierownika szkółnictwa w Małopolsce, zgromadzenie członków oddziału pol. Tow. ped. w Brodach opierając się na działalności p. Sobinińskiego przed powołaniem go na stanowisko delegata ministerstwa w. r. i o. p., oraz na jego oświadczeniu, złożonym na wlecu nauczycielstwa ludowego we Lwowie, spodziewa się, że nowy delegat ministerstwa w. r. i o. p. nie będzie szczędził trudów, ni pracy, aby podnieść szkolnictwo polskie i otoczyć należną opieką cały stan nauczycielski, po obywatelsku pojmujący swe obowiązki.

W tem silnem przekonaniu wyraża zgromadzenie pełne zaufanie p. Sobinińskiemu, oświadcza, że po linii jego obywatelskich wskazań będzie pracować dla dobra Ojczyzny.

WIEC W ŚWIĘTYM STANISŁAWIE.

Ubiegłej niedzieli odbył się w kolonii Święty Stanisław wiec właścicieli polskich powiatu kołomyjskiego. Uchwalono rezolucję, w której zazna-

czono, że lud polski nie dopuści do tego, aby przy należności jego do Polski była przez kogokolwiek kwestionowana, lub tylko prowizorycznie uznana i gotowy jest bronić swej łączności ze wspólną Ojczyzną do ostatniej kropli krwi. Rezolucję wysłano do Warszawy.

Apro wizacja Małopolski.

Wydział spraw aprowizacyjnych dla Małopolski.

Rozporządzeniem ministra aprowizacji z dnia 23. września 1919, ogłoszonym w „Monitorze“ nr. 317 z dnia 26. września 1919, zniesiona została z dniem 6. października 1919 dotychczasowa sekcja ministerstwa aprowizacji dla ziem byłego zaboru austriackiego w Krakowie i ekspozytura we Lwowie, a natomiast utworzony został wydział spraw aprowizacyjnych dla Małopolski z siedzibą we Lwowie, plac Smolki 5 z ekspozyturą w Krakowie, ul. Radziwiłłowska 8, który podlega bezpośrednio gen. delegatowi rządu.

Do zakresu działania wydziału spraw aprowizacyjnych dla Małopolski we Lwowie należy kierownictwo wszystkimi sprawami aprowizacyjnymi na ziemi byłej Galicji, dlatego we wszystkich tych sprawach należy zwracać się do wydziału spraw aprowizacyjnych we Lwowie z wyjątkiem spraw przydzielonych ekspozyturze wydziału w Krakowie, do której należy na terenie położonym na zachód od zachodniej granicy powiatów: Jarosław, Przemyśl, Dobromil i Lisko przeprowadzanie kontroli aprowizacyjnej, wydawanie zezwoleń na przewóz drobnych ilości zboża i produktów zboża dla producentów oraz zezwoleń na przewóz do zachodnich powiatów granicznych bydła, jałowca, odbieranie zażaleń i podań i wreszcie wydawanie zarządzeń w wypadkach nagłej potrzeby.

Sprawy likwidacji byłego namiestnictwa krajowego urzędu gospodarczego będą nadal załatwiane we Lwowie, plac Smolki 5.

Ponieważ zapasy zboża w Małopolsce nie wystarczają na zaopatrzenie w chleb, mąkę i inne produkty młynarskie całej ludności bezrolnej, przeto ministerstwo aprowizacji uznając, że zaopatrzenie głównych miast i ośrodków przemysłowych jest najważniejszem i przedewszystkiem pokryciem być musi, zobowiązało się na wniosek gen. delegata rządu, dostarczać odpowiednich ilości artykułów aprowizacyjnych dla ludności miast Lwowa i Krakowa, oraz dla funkcjonariuszy kolejowych, pracowników zagłębia naftowego w Krośnie i Borysławiu i pracowników salinarnych z rodzinami. Oprócz tego przyłączono zagłębie węglowe chrzanowskie pod względem aprowizacji do zagłębia węglowego dąbrowskiego, a powiat białycki ma być przyłączony do Śląska.

Obie te jednostki aprowizacyjne nie będą przeto również obciążać Małopolski.

Ponieważ nadto wojsko ma być żywione przez departament gospodarczy ministerstwa spraw wojskowych z zapasów zboża, nie pochodzącego z Małopolski, przeto spodziewać się należy, że chwilowa istotnie, nad wyraz ciężka sytuacja aprowizacyjna, ulegnie rychłej zmianie na lepsze, gdyż nie ma wątpliwości, że zapasy Małopolski wystarczą w zupełności na pokrycie bieżącego zapotrzebowania pozostałej ilości bezrolnej jeszcze przez czas dłuższy.

Spodziewać się również należy, że i producenci spełnią swój obowiązek obywatelski i oddadzą rychło i dobrowolnie przypadające do dostawy, stosunkowo bardzo nieznaczne kontyngenty zboża, których ścisłagłędzie zarządził obecnie generalny delegat rządu i że nie zażdzie potrzeba użycia środków przymusowych, które co do opornych będą bezwzględnie zastosowane.

Ze producenci dotychczas nie spełnili w całości swego obowiązku świadczy o tem wymownie okoliczność, że dotychczas w całej byłej Galicji zdołano wykupić zaledwie około 350 wagonów na pokrycie zapotrzebowania powiatów biernych, która to ilość oczywiście jest zupełnie niewystarczającą.

Z muzyki.

(„Requiem” Saint-Saens. — Raut w kasynie mieś.)

„Czasem drzenie poczciwy Homer — mówi przysłówie łacińskie. A taka drzemka przytrafiła się nie tylko Homerowi, ale i innym wielkim ludziom, a nawet takiemu pełnemu temperamentu Francuzowi, jak Kamil Saint-Saens. Dziś jest to sędziwy staruszek (ur. 1835 r.), a mimo przekroczonej osiemdziesiątki, z jakim temperamentem zwalczał on podczas wojny Wagnera i muzykę niemiecką! A jednak i on drzemnął czasem i to nawet za młodszych swych czasów, bo „Requiem” op. 54. powstało jeszcze w ostatnich dzieśniętach zeszłego stulecia. Próżnoby w tem dziele szukać kompozytora pełnych inwencji kompozycji, jak „Tamieć szkielełów”, „Kołowrotek Omfal” itd.; żadnej oryginalnej myśli, szarżyzna muzyczna, banalne frazy, szablonowa instrumentacja. A tylko w wykonaniu lwowskim robiło to dzieło chwilaami wrażenie jakiejś kompozycji futurystycznej, a to dzięki mimowolnym dysonansom i kakofonii w niedostatecznie przygotowanej orkiestrze i chórach. Nie wiem, czy Towarzystwo „Straż młot żołnierzy polskich” miało wielki dochód z tego koncertu, ale wiem, że jeżeli już urządzi się z trudem i kosztami-produkcje orkiestralno-wokalna, to można było zrobić lepszy wybór, co do wykonania się mającego dzieła. Sola wykonali pp. Sternalówna (która w ostatniej chwili zastąpiła p. Małecką), Kowalska, prof. Diani i p. Lipanowicz. Dyrygował dyrektor Soltys.

Na rautcie w Kasynie i Kolo lit.-art. śpiewali pp. Małecka, Colonna i Lipanowicz. Piękny materiał głosowy p. Małeckiej zasługuje na specjalną uwagę. P. Colonna, którego usłyszymy wkrótce w „Rigoletto” śpiewając ze zwykłą sobie finezją, a p. Lipanowicz, który pod umiejętnym kierownictwem prof. Diannego zrobił znaczne postępy, zbierał oklaski za pieśni swojskich kompozytorów.

E. Walter.

Kronika.

Kalendarzyk.

Dziś rz. kat. Zenobiusza, Narcyza; gr. kat. Leny-na muz. Jutro rz. kat. Marcela, Klaudjusza; gr. kat. Osiji, Andreja. — Wschód słońca 6:44, zachód 4:43.

We Lwowie.

— Z działalności komitetu obrony kresów zachodnich. Onegdaj odbyło się pod przewodnictwem prezesa dra Jurasza posiedzenie Komitetu obrony kresów zachodnich. Z przedstawionego przez skarbnika sprawozdania wynika, że do dnia 27. bm. komitet zebrał ogółem ze składek przeznaczonych na pomoc i akcje plebiscytową na G. Śląsku, Warmii i Mazurach ogólną kwotę 192.526 kor. 35 hal., 4.100 kor. w asygnatach polskiej pożyczki państwowej oraz 373.25 marek i 1150 lry-wien. Z sumy tej komitet rozporządził dotąd kwotę 70.502 k., z czego 60.000 kor. na doraźną pomoc dla ofiar górnośląskich i zakupno wydawnictw polskich dla ludności. Przyjęto też do wiadomości sprawozdanie z przyjęcia Mazurów we Lwowie, urzędzonego staraniem komitetu. Cel przyjazdu delegacji mazurskiej do Lwowa został w zupełności osiągnięty, a rodacy kresowi odnieśli ze swego tu pobytu najlepsze wrażenie.

— Syndykat dziennikarzy polskich. Wczoraj wieczorem w sali Kasyna i Kola lit. art. odbyło się drugie z rzędu posiedzenie dziennikarzy pod przewodn. dra Vogla w sprawie zawiazania we Lwowie Syndykatu dziennikarzy polskich. Przyjęto statut i utworzono komitę z sześciu osób, która przedłoży statut władzom, proponuje listę wyborczą zarządu i zatwierdzi wszystkie inne formalności, związane z wprowadzeniem Syndykatu w życie. Do komisji tej weszli pp. dr. Vogel, Frying, Rofle, Raczkowski, Szczyrek i Krzywý.

Równocześnie postanowiono zawiązać wspólnie z Tow. dziennikarzy polskich komitę w celu przyjęcia dziennikarzy, którzy mieliby zamiar przyjechać do Lwowa na uroczystość w d. 22. list. Zgłoszenia przyjmuje się do 16. list. (Kasyno i Kolo lit. art., ul. Akademicka).

— Generalny delegat rządu dr. Gałeczki wyjechał wczoraj w sprawach urzędowych do War-

szawy, skąd przybędzie 1. listopada br. do Krakowa celem wzięcia udziału w posiedzeniu okręgowego komitetu pomocy rolnej oraz w uroczystościach, które się odbędą w Krakowie 2. listopada br.

— Gen. por. Gologorski wyjechał w niedzielę o godz. 5 popoł. na objazd okr. gen. w celu inspekcji oddziałów i koszar. Podróż inspekcyjną potrwa 5 dni. Przyjeść zatem w tych dniach nie będzie.

— P. Bolesław Ostrowski, dyrektor magistratu lwowskiego, po 40-letniej przeszłości służbie przeszedł na własne żądanie z końcem b. m. w stan stałego spoczynku. P. Ostrowski znany zaszczytnie z gorliwej pracy, niezwykle energii i prawości charakteru odznaczał się zawsze tem, że dbał przedewszystkiem o dobro gminy i drogiego mu miasta.

Rada m. przychylając się na posiedzeniu poufnem do prośby dyrektora p. Ostrowskiego o spensjonowanie wyraziła mu najwyższe uznanie za jego długoletnią, gorliwą, dodatnią pracę dla dobra gminy m. Lwowa a prezydent miasta ze swej strony wyraziło mu szczerze podziękowanie i pełne uznanie za „jego wytrwałą i dla dobra gminy wydatną i często w trudnych warunkach spełnianą pracę”.

Aż do zamianowania następcy p. Ostrowskiego na stanowisku dyrektora magistratu pełni te funkcje zastępczo st. radca p. Chęciński.

— Lwów—Belzec i Lwów—Lublin. Prezydent miasta, które onego czasu wniosło memoriał do ministerstwa dróg żelaznych o zwołanie konferencji w sprawie budowy linii kolejowej, łączącej morze Czarne z Bałtykiem, ponowiło obecnie swą prośbę i zwróciło się do władz kolejowych z propozycją, ażeby konferencja w tej sprawie zwołana objęła również sprawę przebudowy i skrócenie linii kolejowej Lwów—Belzec i budowę nowej linii kolejowej Belzec—Lublin.

— Do szpitala powszechnego przywieziono wczoraj z Winiak 18-letniego Mieczysława Mikolajczyka. Mikolajczyk uderzył kamieniem w znajomego, który, wybuchając, urwał chłopcu czubek nosa.

— Oszust. Na bruku lwowskim zjawiał się jakiś oszust, przedstawiający się pod nazwiskiem „Lachmann” i wyłudza od rozmaitych naiwnych pieniądze i towary, twierdząc, że jest urzędnikiem aprowizacji. W redakcji naszej zjawiał się wczoraj ofiara tego oszusta, której wreczył on asygnację, napisaną ołówkiem tej treści: l. 89.498. Okazicielowi tego kwita należy się 5 kg. cukru i 1/4 l. Bougout. Lwów 22. X. 1919.

Gdy się ofiara oszusta zgłosiła po odbiór cukru i spirytusu w m. urzędzie aprowizacyjnym, oświadczone jej, że takiego pana tam wcale nie znają. A Lachmann (po polsku: mać śmiechu) drwi sobie z naiwnych i poszukuje dalszych ofiar. Przestrzegamy przed nim. W razie zjawienia się oszusta, należy go przytrzymać i oddać w ręce policji.

— Złodziejskie fortele. Wczoraj przedpołudniem na placu Krakowskim Joel Fränkel skradł Trembeckiej pugilares z kwota 250 koron. Trembecka sposprzegłszy kradzież, poczęła ścigać kieszonkowca. Ażeby udaremnić pościg jakiś rzeźmieszek, kolega Fränkla, usiłował przytrzymać poszkodowaną i w tym celu chwycił ją tak silnie, że naraził ją na zwłóknienie ręki. Fortel jednak nie udał się, bo Fränkla przechodnie przytrzymali i oddali policjantowi. Przy Fränkle skradzionych pieniędzy nie znaleziono. Wypiera się też kradzieży i znajomości z rzeźmieszkiem, który usiłował Trembecką przytrzymać. Fränkla zamknięto w aresztach.

— Kradzieże w pociągu. Lwowski zegarmistrz Mojżesz Backtrock jadąc wczoraj z Warszawy do Lwowa „zgubił” portfel z 7000 kor. i wartościowymi papierami. — Izraelowi Rosenowi, kupcowi lwowskiemu w tym samym pociągu skradziono portfel z 600 markami i 1500 kor.

— Dwa płaszcze damskie wartości 5000 kor. skradł wczoraj postaniąc z przedpokojem mieszkania przy ul. Zygmuntońskiej 1. 12 na szkodę Franciszki Tefferówny, która przed kilku dniami przyjechała do Lwowa na ślub swej siostry. Postaniąc przynieść list i w czasie, gdy Tefferówna weszła do pokoju po napiwek dla niego, on skorzystal z jej nieobecności i zbiegł z płaszciami. Sprawy drzychozów nie odwołano.

W Polsce i na świecie

— Z uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Od rektora dr Siedleckiego otrzymaliśmy komunikat następujący:

Uniwersytet Wileński otrzymuje z różnych stron bardzo wiele zapytań w sprawie przyjęcia słuchaczy do uniwersytetu. Rektorat nie może odpowiadać na każde z tych zapytań z osobna, tembardziej, że w większości wypadków stanowcza odpowiedź wymagałaby uprzedniego przedłożenia dokumentów. Wobec tego rektorat podaje tą drogą do ogólnej wiadomości następujące wyjaśnienie.

Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie składa się z sześciu wydziałów: humanistycznego, teologicznego, prawa i nauk społecznych, matematyczno-przyrodniczego, lekarskiego i sztuk pięknych. Na każdym z tych wydziałów odbywać się będzie w roku bieżącym jedynie nauka według planu pierwszego roku studiów. Dla przyjęcia na ucznia zwyczajnego, to jest upoważnionego do zdawania wszystkich egzaminów uniwersyteckich, trzeba się wykazać tymi samymi warunkami co w innych uniwersytetach polskich, w szczególności należy przedstawić świadectwo dojrzałości uzyskane w jednej z państwowych szkół średnich ogólnokształcących, lub też takich szkół prywatnych oraz obcych, które zostały uznane przez władzę rządową (ministerstwo oświecenia w Warszawie lub komisarzaj generalny ziem wschodnich w Wilnie) za równorzędne ze świadectwami szkół publicznych. Każdy uczeń musi nadto władać językiem polskim w słowie i w piśmie w skutecznej mierze dla brania udziału w nauce uniwersyteckiej. Analogicznie wreszcie, jak w innych polskich uniwersytetach, kładzie ograniczenia ze względu na przynależność państwową i obowiązek służby wojskowej.

Na wydział lekarski może być przyjęta tylko ograniczona liczba słuchaczy.

Zgłoszenia o przyjęciu na półroczcie bieżące po 1. listopada 1919, bezwarunkowe zatwierdzone nie będą, do tego terminu zaś są przyjmowane jedynie w razie bardziej uwzględnienia godnych wypadkach, za złożeniem opłaty 10 mk. i zezwoleniem Senatu akademickiego.

Rektorat uniwersytetu prosi wszystkie pisma o przedrukowanie tej wiadomości.

— Zniesienie komend naftowych. Ministerstwo spraw wojskowych zarządziło zniesienie zarządu wojskowego nad kopalniami nafty i połączenie z nim przedsiębiorstwami w Małopolsce i przekazanie ministerstwu skarbu przez komendy naftowe wszystkich ich agend z wyjątkiem zamiatrywania w produkty naftowe.

— Arcyksiężęta austriaccy zrzekli się prawa do tronu. „Staats-Korespondenz” donosi, że byli arcyksiężęta: Franciszek Salwator, Hubert Salwator, Józef Ferdynand i Henryk Ferdynand, oraz arcyksiężniczki: Agnieszka, Hermína i w. ks. Alicja Toskańska złożyli oświadczenie, iż zrzekają się wszelkich praw członków domu habsbursko-lotaryńskiego, zrzekają się wszelkich praw do tronu, płynących z owych tytułów i uważają się za wiernych obywateli republiki austriackiej. Rząd austriacki uznał tę deklarację za wystarczającą i oświadczył, że rozporządzenie o wydaleniu nie obejmuje tych osób.

— Śnieg. W Innsbruku w nocy spadł wielki śnieg, który leży do wysokości 20 cm.

Ministerstwo zdrowia publicznego do ludności.

Dur (tyfus) plamisty w kraju szerzy się. Blisko pół miliona ludzi zachorowało u nas od początku wojny na straszną chorobę tyfus plamisty a zmarło około 50.000.

Tyfus przedewszystkiem roznoszą wszy. Brud i wszy idą w parze. Niech cała ludność stanie do walki z brudem. Niech każdy oczyści z brudu ciało swoje, dzieci i dom swój. Gromadą iść do kąpielni. Idzie tu o wasze zdrowie i życie!

Tępić wszy i wszelkie robactwo na ciele, we włosach w odzieży i sprzętach.

Tępić brud!

Miejski komitet epidemiczny.

Z życia towarzyskiego. W sobotę 25. bm. w kościele archikatedralnym pobłogosławiony został związek małżeński między panną Marią Adamiakówną, córką Tyjusa i Wandy z Bazarowiczów a panem Władysławem Sulimą Beynem, właścicielem dóbr Olesko. 6637

Ślub p. Walerji Madeyskiej, córki Alojzego i śp. Józefy z Januszewskich Madeyskich z p. Janem Gustawem Podwyszyńskim odbył się 25. października br. w kościele OO. Bernardynów we Lwowie. 6636

Kursy rachunkowości Z. Olszewskiego została na podstawie statutu zaaprobowana przez Radę szk. kraj. zreorganizowane względnie rozszerzone na nowe działy z prawem wydawania świadectw. Wedle tego statutu na dotychczasowy wybitnie praktyczny kierunek tych kursów położony będzie jeszcze większy nacisk, a nadto wprowadza Zakład tzw. szkolny kantor, w którym będą przeprowadzane prace buchalczywe i kantrowe z różnych specjalnych działów, w celu praktycznego wyszkolenia absolwentów własnych kursów i innych osób.

Podnosząc szczęśliwą myśl kantora przy kursach, wyrażamy przekonanie, że „kursy” z nowych zadań będą się wywiązywały tak pochwlebnie, jak z działów dotąd prowadzonych. 6306

10 samochodów ciężarowych 3 tonowych marki Fross-Büssing do bezwzględnej dostawy do sprzedania — posiada firma **Juljusz Weiss**, dział samochodów ciężarowych i zastępstwo generalne fabryki Fross-Büssinga na Galicję. 6535

Wiedeń I. Lwów
Trattnerhoi. Potockiego 26.

EUM.KTYNA z laboratorium Dr. Leprince'a w Paryżu, leczy skutecznie zapalenie błon śluzowych, zapalenie pęcherza moczowego, zapalenie nerek, moczenie ropne i kamienie nerkowe. Wypróbowany środek pod postacią kapsulek, znakomicie znoszony jest przez organizm. Działa zawsze jednakowo i pewnie. Zabezpiecza przeciwko wszelkiego rodzaju powikłaniom i sprawnie prowadzi do szybkiego zupełnego wyzdrowienia. Sprzedaż we wszystkich aptekach i składach aptecznych. Przedstawicielstwo na Polskę: Dom Handlowy Luxembourg 1332, w Warszawie, Mokotowska 57. 5421

KOMUNIKATY

„Polski Komitet dzieci na wieś” we Lwowie przygotowuje z tegorocznej akcji szczegółowe sprawozdanie, które będzie podane do publicznej wiadomości. Zanim jednak to nastąpi, składamy na razie tą drogą serdeczne „Bóg zapłać” tym wszystkim, którzy swą pracą, pomocą i darami przyczynili się do urzeczywistnienia wielkiego dzieła. — Pragniemy tem publicznem podziękowaniem dać przedewszystkiem nauczycielstwu lwowskiemu choć częściowe zadośćuczynienie za zarzuty, urządzające honorowi wychowawców polskiej diatwy, a które po zbadaniu okazały się bezpodstawne.

Stwierdzamy z całym naciskiem, że nauczycielstwo nasze pracowało na kolonjach i półkolonjach sumiennie, gorliwie i z poświęceniem dla dobra młodzieży, za co należy mu się uznanie i wdzięczność społeczeństwa. 6587

Państwowym emerytom, wdowom i sierotom zamieszkałym we Lwowie wypłacać będzie Krajowa Kasa skarbową we Lwowie, począwszy od 3. listopada 1919 w godzinach urzędowych pobory spoczynkowe, względnie zaopatrzenia za miesiąc listopad 1919, wraz z zapomogami wojennymi, tudzież jednorazowym IX. dodatkiem do tych zapomóg wojennych. 6638

Wiadomości koncertowe. Pierwszy wieczór zapowiedzianego „Cyklu arcydzieł fortepianowych” z Egonem Petrim jako wykonawcą odbędzie się w czwartek 30. bm. Na ten koncert wszystkie krzesła wyprzedane.

Na dalsze 3 wieczory „Cyklu” pozostała bardzo mała ilość miejsc, które są do nabycia od środy 29. bm. w magazynie msł Seyfartha.

Erika Morini, świetna violinistka znana już naszej publiczności z dawniejszych występów, daje w tym sezonie jedyny koncert w sali Filharmonii we wtorek dnia 4. listopada. Program obejmuje: Tartinię, Sonatę diabelską; Bacha, Chaconę; Ernsta, koncert Fis-moll; Sarasatego, Romancę andaluzyjską, Zapateado i Bolero. Bilety do nabycia u Seyfartha. 6632

Posiedzenie naukowe Towarzystwa lekarskiego lwowskiego odbędzie się w piątek d. 31. bm. o godz. 6 w poliklinice. Porządek dzienny: 1) Prof. dr. Franke: Demonstracje przypadków ostrego zapalenia nerek jako powikłania duru powrotnego. 2) Prof. dr. Schramm: Przedstawienie chorych i preparatów anatomicznych. 3) Prof. dr. Nowicki: Przedstawienie preparatów anatomo-patologicznych. 4) Dr. Papée: Sprawy zawodowe lekarskie na posiedzeniu Rady wykonawczej w Warszawie. 6639

Z wydziału rybackiego C. T. R. Wydział rybacki C. T. R. otrzymał wiadomość, że były zabór pruski może w najbliższym czasie dostarczyć około 300 cetrarów mączki mięsnej. Hodowcy rybni, którzyby chcieli nabyć owa mączkę mięsną, zechcą się zwrócić w najkrótszym przeciągu czasu bezpośrednio do urzędu rozdzielczego w Poznaniu, ul. Ludwiki 10.

Walne zgromadzenie członków lwowskiego Towarzystwa żywiarskiego odbędzie się w lokalnościach towarzystwa we środę, dnia 5. listopada o godz. 5.30 popołudniu. Na porządku dziennym: Sprawozdanie z czynności wydziału za lata 1917/18 i 1918/19. Sprawozdanie kasowe. Urządzenie pierwszych „polskich zawodów” na lwowskim torze z okazji 50-letniego istnienia Towarzystwa. Zmiana par. 18 statutu „opłata członków”. Wybór prezesa, jego zastępcy, 12 członków wydziału i 3 członków komisji skontrolującej. Wybór trzech delegatów do związku. Wnioski. 6574

MIEJSKI ZAKŁAD APROWIZACYJNY.

Lwów, dnia 27. października 1919.

KARTOFLE.

Chcąc choć w części zaopatrzyć w kartofle na zimę najbardziej potrzebujących, rozpoczyna Zakład aprowizacyjny z dniem 30. bm. sprzedaż asygnat na pobór kartofli na razie jedynie mieszkańcom należącym do sklepów miejskich i rejonowych z wyłączeniem należących do konsumów dzielnic II i III i to wyłącznie tym, których legitymacje spożywcze opiewają na 5 lub więcej osób. Kartofle będą sprzedawane w ilości 50 kg. na osobę za odcięciem kuponu nr. 18 i zaznaczeniem sprzedaży na legitymacji, przyczem osoby te nie będą miały prawa aż do odwołania kupna kartofli w drobnej sprzedaży. Cena 100 kg. kartofli bez worka i bez dowozu wynosić będzie 90 kor. Asygnaty dla mieszkańców II dzielnicy sprzedawać będzie sklep miejski przy ul. Bema 12 A, dla mieszkańców III dzielnicy sklep miejski przy ulicy Żółkiewskiej 1. 71 od godz. 10 rano do 2 popoł.

Realizowane będą asygnaty mieszkańców dzielnicy II na dworcu czerniowieckim w baraku Zakładu aprowizacyjnego obok rampy V od piątku 31. października 1919 począwszy, asygnaty mieszkańców III w baraku obok młyna Akselbrada wchód od drogi dojazdowej do dworca towarowego Podzamcze od poniedziałku 3. listopada 1919 począwszy. Asygnaty należy starannie przechować, gdyż duplikatów bezwarunkowo wydawać się nie będzie.

Po nadejściu większych transportów będą stopniowo zaopatrywani mieszkańcy innych dzielnic, posiadający od pięciu osób w górę na utrzymaniu, następnie zaś w miarę zapasów wszyscy inni.

NEKROLOGIA.

† Szczęsny Piechowski

ur. 1841 r., emer. kontrolor dóbr Karola hr. Lanckorońskiego, uczestnik powstania 1893 r. i więzień stanu w Rosji
z mari 24. października 1919. w Brzeżu po długich a ciężkich cierpieniach. Zwłoki złożono 25 października 1919 na cmentarzu w Tułgiłowach.

Wydział Tow. Wzajemnej pomocy uczestników powstania r. 1863-4 zaprasza kolegów do wzięcia udziału w pogrzebie śp. Michała H. Boreckiego, który się odbędzie we czwartek dnia 30. października 1919 o godz. 11 przedpoł. z kaplicy Anatomji.

† Ś. p. Zbigniew Felx Wątorok

jednoroczny ochotnik, plutonowy Wojsk Polskich, ozdobiony krzyżem obrony Lwowa, oraz krzyżem Kresów Wschodnich „Orleńca”, uczestnik wojkowego kursu maturzystów,

po krótkich a ciężkich cierpieniach, zaopatrzony św. Sakramentami, zasnął w Panu w 19-ej wiosnie życia.

Uroczysty pogrzeb odbędzie się we czwartek 30. października 1919 o g. 3-ej po południu z kaplicy pogrzebowej szpitala zapasowego na Technice na cmentarz obiońców Lwowa, na który zapraszają w smutku pogrążeni Rodzice i rodzzeństwo. 6633

† NABOŻEŃSTWO ŻALOBNE

za duszę ś. p.

Stanisława Opolskiego

profesora uniwersytetu odbędzie się d. 30. października o g. 9-ej rano w kościele św. Mikołaja, na które żona z dziećmi zaprasza znajomych i przyjaciół. 6634

†
Za spokój duszy ś. p.

Zbigniewa Piszczkowskiego

jedn. kapr. 8. p. ułanów ks. Józefa Poniańskiego odbędzie się Nabożeństwo żałobne we czwartek 30. października o g. 11-ej przedpoł. w Bazylice łać na które przyjaciół, kolegów i znajomych zaprasza stronica. 6597

†
Za spokój dusz śp.

Teofili i Teodora Ruźńskiego

pułkownika żandarmerji, odbędzie się nabożeństwo żałobne 31. bm. w piątek o godz. 9 ej w Bazyli archikatedralnej, na które krewnych i znajomych zaprasza bratanek J. Lewicki. 6630

Nadesłane.

Dr. Flora Mira Ogórek - Pańkowska

Specjalistka chorób kob. i wewnierz. powróciła i ordynuje od 3-4 popoł. Lwów ul. Senatorska 1. 5. 5028

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych

DR. BERGER

Sykstuska 13.

1170

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych

Dr. I. Hescheles

ord. 10-12 3-5, dla kobiet 2-3 Sykstuska 16.

Galicyjskie Biuro Koncertowe M. Tuer'a

We wtorek dnia 4. listopada 1919. w sali Filharmonji

Koncert skrzypaczki

6639

ERIKI MORINI

Bilety do nabycia w magazynie msł Seyfartha.

Spółka drzewna firm „Budulec” i „Towarzystwo Odbudowy” we Lwowie Akademicka 23.

Kupuje drzewostany nadające się do eksploatacji, oraz wszelki ścięty materiał drzewny. 3883

Dostarcza materiał drzewny meblowy, budulcowy i opałowy, oraz wszelkie maszyny do obróbki drzewa.

Echa inwazji ukraińskiej w Brzuchowicach.

(Z izby sądowej).

Lwów, 27. października.

Przed wzmocnionym trybunałem okręgowego sądu karnego stawał w poniedziałek Michał Ciupka, robotnik z Zaskkowa, liczący lat 38, Rusin, obwiniony o zbrodnię kradzieży, rabunku i podpalenia.

Kiedy w dniu 20. grudnia ub. r. wojska ukraińskie w walce z oddziałami polskimi zajęły Brzuchowice, Ciupka uzbrojony w karabin i granaty ręczne wpadł do mieszkania gospodarza w Brzuchowicach Michała Pawlickiego i uderzywszy go kolbą karabinu, krzyczał: „Skida! czoboty!” (Idy

Za głosem żądzy czy miłości?

Ofiara wiecznego ognia

Jako uzupełnienie wspaniałej komedja w 2 częściach

Młody Mahadza

Kwestję tę wyświetla wspaniały film w 5-ciu częściach od wtorku 28. października w Kinoteatrze „LEW“ pod tytułem:

Kursa budowlane

dla murarzy, cieśli, kamieniarzy
Dyrekcja Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie (ulica Snopkowska 47).

OGLASZA WPISY

do szkoły rzemiosł budowlanych, obejmujące: kurs przygotowawczy, kurs I. i II., ewentualnie kurs majsterski, które odbędą się w czasie od 1. listopada do 10. listopada b. r. w godzinach 10—12. rano. — Bliższych informacji udziela Dyrekcja ustnie lub pisemnie. 3891

Lm. 77592/1919/1

Ogłoszenie licytacji.

Gmina miasta Lwowa rozpisuje niniejszem publiczną licytację ofertową na wydzierżawienie prawa polowania w dobrach miejskich Wola Dobrostańska, położonych w powiecie grodeckim, obejmujących około 3.500 morgów lasu, na przeciąg lat trzech, względnie sześciu, począwszy od 1. grudnia 1919 do końca listopada 1922, względnie 1925.

Od polowania wyłączają się stawy we Woli Dobrostańskiej i łąki pomiędzy lasami, zajęte pod ujęcia wodociągowe.

Do oferty należy dołączyć kwit na złożone w kasie miejskiej wadium w wysokości 10 proc. ofiarowanego za cały czas czynszu dzierżawnego.

Bliższe warunki dzierżawy przejrzeć można w godzinach urzędowych w Depart. I. Magistratu (II. p. ratusz)

Opieczętowane oferty należy wnieść najdalej do dnia 15. listopada 1919 (włącznie do godziny 12 w południe w Depart. I. Magistratu.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 16. października 1919.

198

Neumann, w. r.

Mereżki, guzki

hafty ręczne i maszynowe
przyjmuje ZAKŁAD
HAFTÓW, Akademicka 22,
I p. 6610

Fabryka protez

Wojsk Polskich we Lwowie, zakupi większą ilość drzewa lipowego i topolowego, potrzebnego do wyrobu sztucznych nóg i rąk. Oferty przyjmuje pisemnie komend. Kapit. Dr. Aleksiewicz Lwów, ul. Friedrichów 1. 2. 6521

GAZ ZIEMNY

spółka z ogr. por.
we Lwowie.

GAZOLINA

spółka z ogr. por.
w Borystawiu.

METAN

spółka z ogr. por.
we Lwowie.

zakładają akcyjne towarzystwo

ZWIĄZKOWA RAFINERJA OLEJÓW MINERALNYCH

Zgłoszenia na akcje po 1.000 k. przyjmuje 6122
„GAZ ZIEMNY“ Sp. z o. p. we Lwowie, Sapichy 3, III p.

Noże i widelce łyżki i łyżeczki

z chińskiego srebra

poleca

ANTONI HAŁSKI

Lwów, Sobieskiego 1. 3. 4529

Zaszczytnie znana polska placówka przemysłu pod firmą „Pierwsza lwowska maszynowa fabryka konserw jarzynowych“ zawiadamia Sz. P. T. Publiczność że już

przyjmuje zamówienia na

znana z dobroci **kiszoną kapustę** znakomite **kiszone ogórki** w beczkach **kapustę w głowach do kiszzenia i kartofle**

codziennie w kantorze fabrycznym przy **ul. Kilińskiego 1. 1.** (od g. 1-6 wiecz. osobistie).

Przyjmuje również z kuchen wojskowych z konsumów urzędniczych, burs, szpitali restauracji, sklepów spożywczych i domów prywatnych próżne beczki do napełnienia za uprzednim porządzeniem.

Odbiór beczek i dostawę towaru na żądanie uskuteczniłam własną furmanką. Zamówień z prowincji w tym roku jeszcze nie przyjmuję.

Za dotychczasowe względy i zaufanie dziękuję Sz. P. T. Publiczności i proszę bardzo o dalsze łaskawe poparcie. 6305

Zastępstwo loterii klasowej R. G. O.

Z wysokim poważaniem
Michał August Zandler.

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych

Dr. A. SCHWARZ

sekundariusz szpitala powszechn. ord od 12-1 i 2-30-5
Lwów, ul. Kraszewskiego 11. part. 6556

KOWALA do KUCIA KONI

i innych robót kowalskich poszukuje

Lwowskie Towarzystwo akcyjne Browarów

ul. Kleparowska 18. 6578

Poszukiwana do nabycia

Kamienica

w okolicy ul. Chorążczyzny,
Zimorowicza, Ossolińskich,
Kopernika lub Słowackiego.
Oferty złożyć należy pod adresem
„Kamienica Nr. 100“ w Administracji
„Kurjera Lwowskiego“

6194

MASZYNY ROLNICZE:

prasy do bel,
lokomobile,
młocarnie

36

ma do oddania

Dom Rolniczo-Handlowy

Br. Toussaint — Poznań.

Adr. tel. Toussaint, Telefon 3201.

Fabryka protez

Wojsk Polskich we Lwowie poszukuje kwalifikowanych ślusarzy, mechaników, stolarzy, rymarzy, bandarzystów w odpowiedniej ilości. Warunki do przejrzania u Kapitana Dra Aleksiewicza od g. 5-7 popoł. ul. Senatorska 1. 6. 6520

Każdy palacz musi przyznać,
że tutki i b. bułki cygaretowe

„SOLALI“

są najlepsze.

„Oświęcim“ Fabryka maszyn, narzędzi i sprzętów rolniczych w Oświęcimiu

wozy gospodarskie, jednokonne, lekkie i parokonne,

sieczkarnie wyrabia masowo i dostarcza: młynki, brony drewniane, ule stowiańskie itd. zakupie siłę: szprychy dębowe i jesionowe, deski, i kłocę dębowe i bukowe. 2888

Magazyny

firmy „BUDULEC“ Grodki, Moszyński i Ska

wytw.-bud. spółka z ogr. por. — przy ul. Zielonej 7.

SPRZEDAJĄ DETALICZNIE

cement, gips, papę dachową, blachę cynkową, gwoździe okrągłe i papowe, podkowy, osie do wozów itd.

6629